कैयोगदोषेः इंद्रियार्थेःशब्दादिभिः गुणेःसत्वादिभिः अष्टाभिः पंचर्ष्युरुभूतानिआविद्याहंकारकमाणिचेतिअष्ट्रिशतागणेनविमुक्ताः ॥ ४ ॥ पुनर्भावंजन्मगमिष्यामःपारिब्राज्यंकरिष्यामः ॥ ५ ॥ एव ।शकंसंन्यासंकदांकरिष्यामः मारणतोषणनिशामनेषुक्नेतिस्त्रेजांनातेमरिणार्थत्वान्वादात्यशुंसंज्ञपयतीतिब्राह्मणदर्शनाच्चसंज्ञपयतेण्बृह्मिण्यापा मेने मित्कस्याप्यपायइतिन्यायेनपुङ्वितिः ॥ ३ ॥ सप्तदराभिः पंचेयोणाह्रेमनोबुद्धिराज्ञानकमैदियाणितैः हेतुभूतेमुक्तिवारोधितयासंसारवर्षेकैः पंचभिःकामंकोधंचलोभंचभयंचममितिपागु यतएतहःखअतःदुःखसंज्ञकेदुःखमा म.भा.श

दुःखनुरंराजानंदुःखस्यांतवनांबोघयनाश्वासयति नात्तीति अनंतनात्तिदुःखमितिशेषः अस्पेबदुःखांताख्योमोक्षइत्यथंः यतःसर्वेसंख्यानंपरिच्छेद्ततस्यविषयः नन्परुधेपिसर्बस्यांतोस्ति नतावतासंसा

eyes

रनिटनिरस्यतआह पुनभोवःभावोभवनंपुन जेन्मसोपिविस्यातःअंतवच्वेन नसपुनरावतंतइतिश्रुत्यासर्ववादिसंप्रतिषच्याच्यास्थाप्तेशक्यं अत्वच्चेराम्भाक्ष्यं स्थाप्तेशक्यक्ष्यानुंशक्यक्ष्यात् नास्तिकि

चिदिहाचलमिति अनोन्यदार्तमितिश्रुतेरैश्वर्यस्याप्नोगविष्यतीत्यर्थः ॥६ ॥ एषःऐत्वर्यंदोषइतिमन्यसेतद्विनेतिनच तत्रहेतुः प्रसंगतःऐत्वर्यस्योपिसंगहेतुत्वेनमोक्षप्रतिबंधकत्वात्तथापिधमेहायूयमुद्योगा :॥पुनमांवोपिविस्यातोनासिकिचिदिहाचलं॥६॥ नवापिमन्यसेराजनैषदोष:प्रसंगतः॥ उद्योगादेवधर्महा:कालेनैवगमिष्यथ ॥ था नेशेयंऽसततंदेहीन कदावयंकरिष्यामःसंन्यासंदुःखसंज्ञकं ॥ दुःखमेतच्छरीराणांयारणंकुरुसत्तम ॥ ३॥ विमुक्ताःसमद्शभिहेतुभूतैश्वपंचभिः॥इंद्रियार्थेगुजैश्वेवअष्टाभिश्वपि रतेषुण्यपापयोः॥ ततएवसमुर्यन्तमसारुध्यतेषिच॥८॥ यथांजनमयोबायुःपुनमानःशिलंरजः॥अनुप्रविस्यतहणौंहस्यतेरंजयन्दिशः॥ ९॥ तथाकमफ ॥मह ॥ ४॥ नगच्छंतिपुनभावमुनयःसंशितव्रताः॥ कदावयंगमिष्यामोराज्यंहित्वापरंतप ॥ ५॥ । भीष्मउवाच नास्यनंतंमहाराजसवंसंस्यानगोच विवणोवणमाश्रित्यदेहेष्परिवत्ते॥ १०॥ उद्हीर्जितस्तमसाब्तः॥

मिष्यय्पाप्यय मोक्षमितिशेषः बहूनांजन्मनामेतेज्ञानवान्मांप्रवयतेहतिगीतावचनात् ॥ ७ ॥ किंचअयंजीवःषुण्यपापयोःसुखदुःखयोनेशेनईष्टे ततएबसुखदुःखोत्ये दैवप्रापिताभ्यांसुखदुःखाभ्यामनुद्विग्नोमोक्षार्थमुद्योगंकुर्यादेवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ सुखदुःखयोहच्छेद्यतंत्र्यांत्रमालघर्मत्वंदृष्टांतपूर्वकंच्युदस्यति घथेतिद्वाभ्यां अंजन मयःकज्ञलप्रचुरः मनःशिलायाइदंमानःशिलंरक्तपीतंरजः यथास्वयमह्रपोपिबायुरंजनादिसंबंधात्तद्वणेवातिवभूत्वास्वयोतिद्वर्भाक्त्याति क्वंतमसाद्योऽबिद्योपाधिःसम <mark>ष्टिजीवःत्व</mark>यंविवर्णीरागादिराहित्याद्वोषास्यगपिदेहद्वयसंबंधानद्वमेगोरत्वकाणत्वसुत्वित्वादिभिस्तद्वानिवभूत्वास्वयोमिमंतर्यामिष्यम्पाध्यत्याच्यतद्वेतमिब्कत्वादेहेषुभम्ति विवयतिव मित्राचान्यात्वातिविवगतंकंपादिकंवस्तुनोविवश्वावभासते एवंजीवगतोपिसंसारोब्रह्मणेयासि मयोरभेषात् अतोद्धःस्वादेरात्मधभेत्वानास्कृत्वेनोष्ट्येपस्यंस्वादिस्यर्थः ॥ ९ ॥ ९ ॥ १ नैवतमसारागद्वेषात्मकेनाज्ञानेनरुध्यते त्शामाद्यभ्यासादेवकालेनकियतापिग